Anul I Nr. 156

ABONAMENTE: 1 lună lei 1.200 Instituţii Asociaţi şi Sprijinitori Un an lei 30.000

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Direcţiunii Generale P.T.T. No. 160.528 945

Vineri 5 Oct. 1945

50 lei exemplarul

REDACŢIA: Str. Belvedere 6
TELEFON: Redacţia: 4.65.58 Tipografia: 4.84.4
ADMINISTRAŢIA: Str. Belvedere 6

Sportul Popular

OFICIOS AL ORGANIZAŢIEI SPORTULUI POPULAR

Duminică la Timişoara

Campionatul Naţional de pentathlon

va strânge la start pe cei mai buni atleţi pentathlonişti ai ţării

Ultima şedinţă a federaţiei de atletism a fost mult mai calmă decât cea anterioară, dealtfel, nu erau prezenţi din vechea comisie decât d-nii: Ion Baicu, preşedinte, Aurel Lupan, preş. comisiei tehnice, precum şi secretarul d. Tr. Dima. Pe ordinea de zi o singură chestiune: Disputarea campionatului naţional de Pentathlon.

La cererea conducătorilor sportivi din Timişoara, federaţia a dispus ca această competiţie să se desfăşoare în capitala Banatului, pentru care a pus la dispoziţie comitetului organizator suma de lei 100.000 care va servi la acoperirea cheltuelilor de regie.

In acelaş timp federaţia a mai pus la dispoziţie concurenţilor suma de lei 10.000 reprezentând costul deplasării fiecărui concurent la Timişoara.

Concurenţii vor avea, în localitate, cazarea şi întreţinerea gratuită.

Cine participă

Şi-au anunţat participarea cei mai de seamă atleţi ai ţării.

Bucureştiul va fi reprezentat prin câţiva atleţi printre care enumărăm pe *Dumitru Constantin* (St. Rom.), *Tony Kastner* (St. Rom.), *Nic. Gurău* (Vif. Dacia), *Gh. Popa* (Vif. Dacia), *Virgil Ludu* (A.C.R.), *Anibal Baciu* (A.C.R.), *Clement Baciu* (A.C.R.).

Provincia va fi şi ea reprezentată prin câteva elemente de certă valoare printre cari enumărăm pe *Krupka* (Oradea), *L. Kiss* (Oradea), *Gurău* (U.D.R.), *Bocicai* (U.D.R.), şi probabil şi *Lupşa*. Desigur vor mai fi şi alţii. Oradea, Timişoara şi Reşiţa vor mai aduce câţiva reprezentanţi.

Recordul îl deţine... Moina

Incă din 1943, Moina a doborît recordul, pe care îl deţine şi în prezent cu 3312 pt. ceeace revine, pentru fiecare probă în medie 662 pt.

Va fi atins sau măcar se va apropia de acest record vreunul dintre cei care vor lua parte? Cu siguranţă că nu, căci cei care participă de data aceasta nu sunt decât specialişti la câte o probă sau două.

VIRGIL LUDU (A. C. R.) câştigă finala cursei de 100 m.. plat la un piept de Popescu (C. F. R.-Timiş)

Interesant însă că recordul lui Moina nu poate fi socotit valabil căci a fost doborât la probe care nu sunt cele obişnuite din pentathlon.

Astfel că adevăratul record îl deţine, cu 3026 puncte, Ştefan Ciaclani din 1937.

In orice caz, o competiţie sortită succesului.

★

O săptămână mai târziu aceiaşi concurenţi se vor întâlni la Oradea în cadrul campionatului Naţional de Decathlon. La lotul bucureştenilor se va alătura şi Victor Dumitrescu (A.C.R.), un alt element de reale posibilităţi.

Pentru deplasarea la Oradea se va mai acorda atleţilor încă lei 10.000.

DR. SAROSI IN VIAŢĂ: pentru amatorism LA BARĂ: pentru profesionism

CARIERA PRODIGIOASA A CELUI MAI POPULAR FOOTBALLIST DIN UNGARIA

AMINTIRI DIN FOOTBALLUL ROMANESC, IN CARE NU LIPSESC BINDEA, KOTORMANI ŞI BURGER

— Un interview special acordat „Sportului Popular" —

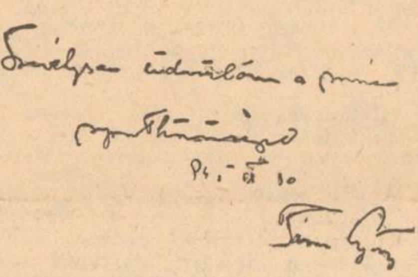
Dr. Sárosi este cel mai popular jucător de foot-ball al Ungariei. Renumelui de „doctor", l-a adăogat pe acela de perfect cunoscător al balonului rotund.

El a întrupat preceptul indestructibilei osmoze între cultură şi sport. A luptat pe tărâmul intelectual ca şi pe arena de foot-ball, cu acelaşi succes. Şi a servit, în acest mod, interesele sportului.

L-am întâlnit pe dr. Sárosi la Timişoara, unde a preferat să vină cu echipa Budapestei în loc să joace în formaţia Ungariei, din motive tehnice. Sinceritatea profesională l-a făcut să prefere jocul liber, neîncătuşat, al reprezentativei, — sistemului rigid, în W M, al naţionalei.

Era în tramwayul care conducea echipa Budapestei la teren. Dr. Sárosi şedea într'un colţ, cu aerul timidităţii cărturarului, şi citea poemele lui Oscar Wilde. L-a întrerupt un moment taxatorul. A scos carnetul dela B Sz K R T (Soc de tramwaye din Budapesta) şi taxatorului nu i-a rămas altceva decât să-l salute respectos.

La întoarcere, după un match, istovitor, dr. Sárosi a găsit din nou timp, în acelaş colţ, să întoarcă foile aceleiaşi cărţi.

Salut din inimă poporul sportiv român.

Dr. SAROSI

Viaţa de stadion şi aceia intelectuală se îmbină la el armonios şi se continuă reciproc.

Dr. Sárosi ne-a acordat un interview. Rigiditatea cuvântului nu poate însă reda căldura unei conversaţii interesante cu un maestru al balonului şi un intelectual desăvârşit.

O carieră precoce

Mi-am început cariera de footballist la 15 ani, şi regret că de atunci au trecut 18 ani. Eram încă în liceu când am fost selecţionat în echipa M J L Sz (Federaţia foot-balului junior din Ungaria) şi am figurat de 2 ori ca internaţional.

„La 16 ani, am vrut să mă înscriu în clubul studenţilor politehnicieni MAFC, dar la insistenţele tatălui meu am optat pentru FTC. Acum m'am obişnuit într'atât ca „Fradi" încât nu l-aş mai putea părăsi până la moarte. In această fămilie mare n'am simţit totdeauna bine. Am jucat în echipa amatoare F.T.C., half stânga şi mai **apoi dreapta. Peste puţin timp am ajuns în echipa naţională amatoare.**

„Când mi-am luat apoi bacalaureatul, am interprins un turneu cu echipa naţională de juniori prin Balcani şi Turcia".

Un profesionist care plânge!

La înapoiere, tocmai se înfiinţase secţia de foot-ball profesionist a clubului Ferencváros. Am fost solicitat. Am plâns împotrivindu-mă. Dar condiţiile grele de viaţă m'au silit şi am semnat contractul.

„In 1931 am luat parte la turneul lui „Fradi" (Ferencváros), în America de Sud. Ne-am plimbat 3 luni de zile şi am reuşit să mă îngraş 6-8 kgr.

Fluerat şi solicitat

„Interesant este faptul că anul 1931 era imediat următor celui în care Ungaria nu a luat parte la campionatele mondiale de foot-ball.

Publicul exbuerant al Americii latine ne-a fluerat şi ne-a admirat. Din 10 matchuri însă nu am câştigat decât 4. Ştiţi... arbitrii ăştia sud-americani!

„La Montevideo, însă, jocul meu a plăcut într'atât încât au vrut să mă angajeze half-centru al însăşi echipei naţionale din Uruguay. Am cerut o noapte gândire şi... am fost suficient de rafinat ca s'o „şterg" a doua zi".

Prodigioasă carieră internaţională

Am jucat de 62 ori în echipa naţională a Ungariei, în matchurile FIFA, de 10 ori în echipa B, de 80 ori în selecţionata Budapesta şi... Dumnezeu să mai numere de câte ori peste o mie în formaţia Ferencváros-ului!

„Am cutreerat... dar mai bine ce n'am văzut: St. Unite, Japonia, Asia. Incolo am fost în toată lumea".

Inamicul No. 1 al sistemului W!

Epidemia sistemului în W nu mi-a fost niciodată pe plac. Povestea începe aşa: un redactor al ziarului „Nemzeti Sport" a făcut o excursie de studii în Anglia.

Dr. SAROSI

Din nefericire însă, acesta era şeful rubricei de atletism... şi, la înapoiere, a făcut o reclamă teribilă sistemului în W. Cred că eu sunt singurul jucător mai cunoscut care m'am opus în acea vreme, prin viu graiu şi prin scris contra acestui sistem. Mi-am creiat însă neplăceri. Am început să fiu neglijat de ziare şi să fiu acuzat de retrogradism de către conducătorii lui MLSz. Nu puteam suferi robotizarea şi uniformzarea foot-balului. In W jocul nu e nici frumos, nici interesant.

„Ulterior lumea a recunoscut că am dreptate. Iar echipele, obligate atâta timp să adopte sistemul revin la vechile şi sănătoasele concepţii".

Un amator în viaţă....

Sunt din părinţi săraci, de aceia am plâns când a trebuit să semnez contractul cu Ferencvaros. Societatea şi-a însuşit prejudecăţi defavorabile faţă de profesionism. Totuşi, din banii câştigaţi la football, am urmat facultatea de drept şi mi-am luat diploma de avocat. Am ajuns să am o meserie a mea proprie. Şi am cerut atunci reamatorizarea. Din acea vreme nu am mai încasat niciun filler. Mai mult, anul acesta mi--am cumpărat singur bocancii de football. Cred, de aceia, că sunt îndreptăţit să mă consider cel mai ortodox amator din Ungaria! Dar fac asta cu desinvoltură, pentrucă la mine footballul este o plăcere şi nu o muncă. Şi alţii au ştiut să îmbine astfel sportul cu meseria. Dr. Kalocsay este grefier, dr. Szojka, dela Szeged este secretar ministerial, dr. Varga dela Kispest, este avocat, dr. Baranyi campionul european de înnot, este funcţionar al primăriei Budapesta, iar dr. Ksik, celălalt campion european de înnot, care a murit în războiu, era medic. Atâţia „doctori", deci, care am făcut, împreună cu mine, cinste sportului."

V. Zora şi N. Grosz

(Continuare în pag. 3-a)

Rânduri pentru F. R. Box

Ne obişnuise F. R. Box cu o activitate strălucită, fără insuficienţe şi căreia nimeni nu-i contesta meritele câştigate, aşa încât ne vedem obligaţi să consemnăm cu surprindere unele mici derogări de pe făgaşul abişnuit.

Cronologic ne vom ocupa în primul rând de sistemul de a tolera nerespectarea programelor reuniunilor de box amator.

In ultima vreme am avut ocazia să ne convingem personal, că numeroase matchuri pentru care mulţi spectatori s'au deplasat special, nu s'au disputat, creiând juste nemulţumiri în rândul asistenţii. Ne amintim că organizatorii erau obligaţi să depună la F. R Box programul exact plus două matchuri rezervă şi să-l respecte întocmai, în caz contrar fiind expuşi la sancţiuni severe.

Ori, constatăm că nici obligativitatea organizatorilor şi nici sancţionarea lor, nu se respectă, şi că această lacună tinde să devină un adevărat obicei,—o adevărată tradiţie — de care nimeni nu se sinchiseşte şi care aduce indirect grave prejudicii morale F. R. Box.

Considerăm de datoria forurilor noastre competente să curme acest rău şi să facă puţină ordine, căci în felul acesta nu se poate continua.

★

Ne reamintim că în timpul verii, F. R. Box a venit cu ideia organizării unor gale pentru boxeurii din categoria II şi III şi care a dat rezultate admirabile, permiţând unor elemente mai puţin apreciate, să facă matchuri de valoare, care le-au impus în atenţia tuturor, atât din punct de vedere tehnic cât şi spectacular. Apoi să nu uităm că din rândurile acestora, au apărut numeroşi boxeuri care în prezent joacă un rol preponderent printre fruntaşii „artei nobile". Cazuri concrete sunt suficiente ca să mai insistăm asupra acestei chestiuni.

Odată cu organizarea marilor gale, ideia acesta a fost abandonată, apelându-se — evident — la nume sonore în stare să asigure succesul reuniunilor, în timp ce breslaşii categoriilor de care am vorbit mai sus au fost din nou daţi uitării.

Admiţând că la aceste gale, nu se puteau introduct pe program întâlniri lipsite — după părerea multora — de interes, socotim însă că ar fi fost indicat ca la toate reuniunile amatoare de bax, să figureze unul sau două matchuri din această categorie de profesionişti. Matchuri care nu costă prea mult şi care în orice caz pot strânge la gale mai mulţi spectatori decât cele amatoare cu programe incomplecte.

Şi apoi cum putem îmbogăţi cadrele şi aşa de slăbuţe ale profesioniştilor? Nu se obsearvă că în ultimul timp nu se mai poate constitui un program inedit? De ce să nu dăm ocazie unor profesionişti talentaţi să fie opuşi elementelor consacrate?

Iată dece credem necesar să reamintim F. R. Box că are datoria să reia această excelentă ideie şi să programeze pe aceşti profesionişti, cu atât mai mult, cu cât avem în prezent câte 3-4 reuniuni săptămânale şi mai cu seamă că se apropie un sezon când nu se mai pot organiza gale de mare anvergură, lipsind sălile în acest scop.

★

Iată, în aceiaş ordine de idei o altă problemă: o sală de box pentru sezonul de iarnă. Intr'adevăr sezonul în aer liber poate fi considerat închis, iar viitoarea activitate profesionistă şi amatoare — în deosebi prima — periclitată. Căci în niciun caz nu mai poate fi vorba de „arena" Millea sau de îndepărtata sală a P. T. T.-ului.

Considerăm că această chestiune trebue să fie preocuparea de căpetenie — o adevărată datorie de onoare — a F. R. Box.

Este indiscutabil, o problemă vitală pentru existenţa boxului românesc.

Gh. Russu

Duminică pe Velodrom

Două campionate de real interes

Carlo Giordano participă în campionatul de viteză

Numai 3 zile ne mai despart până la reuniunea de Duminică — când F. R. C.-ul va gira disputarea Campionatelor Naţionale de viteză şi semi-fond.

Ambele campionate suscită un interes deosebit, din toate punctele de vedere. Revanşa tuturor întâlnirilor din acest sezon, între pistarii noştri în special, se va consuma Duminică şi va prilejui, desigur, cele mai „tari" lupte, cel mai frumos spectacol al sportului cu pedale.

Mircea Mihăilescu

Participă şi Giordana

Aşa cum am mai spus, Campionatul României de viteză, după o întrecere îndârjită între cei mai buni vitezişti, ne va indica pe cel mai bun al anului 1945-46.

Dar Cloul reuniunei îl va constitui însă, participarea valorosului vitezist Carlo Giordano — care pentru prima dată participă la un Campionat al României, deşi este stabilit în ţară de peste 30 ani.

Prezenţa sa la startul campionatului de viteză, a încurcat multe socoteli şi deci, lupte pentru titlu va deveni mai interesantă.

Cei „6" protagonişti — Giordani-Norhadian-Mihăilescu - Beckman-Tălmaciu probabil şi Gociman sunt la fel de bine pregătiţi, toţi cu performanţe în ultimele reuniuni.

Cine va îmbrăca Duminică tricoul de Campion al României la viteză?

Cine va fi noul campion la semi-fond

Campionatul Naţional de semi-fond, ne va oferi un spectacol de calitate. Dar întrebarea se pune şi aci: Cine va câştiga? Norhadian se pare că s'a specializat în cursele de acest gen şi deci n'ar mai avea contra candidat.

Dar Gociman vrea cu tot dinadinsul să redevină Campion Naţional şi pentru aceasta s'a pregătit serios.

Actualul campion — MIRCEA MIHAILESCU — după o pregătire metodică, va încerca să-şi menţină titlul naţional. Numai că ŢAPU nu e de acord şi vrea ca la 40 ani să arate „puştilor" că voinţa şi conştiinciozitatea îţi poate aduce o frumoasă răsplată — titlul de campion al României.

Ciohodaru va căuta să se reabiliteze, Marin Niculescu să redevină campion, Martie Ştefănescu şi Robert Ştefan, să realizeze performanţe mari, vedem deci că de pe acum se anunţă — cele 60 ture — disputate cu îndârjire.

★

In complectarea programului de Duminică se va disputa şi o cursă de eliminare deschisă sindicaliştilor elevilor şi începătorilor.

La Madison Square Garden

FREDDIE COCHRANE a fost bătut prin K. O. fără să-şi piardă titlul de campion mondial ROCKY GRAZIANO

boxeurul care a avut ghinionul să cântărească 3 kgr. prea mult

Este cel puţin curios, dacă nu nedrept, ca un campion mondial să fie bătut prin Knock-out în faţa a 100.000 de spectatori, fără să-şi piardă titlul" — cu aceste cuvinte, John E. Wroy, redactorul sportiv al ziarului „St.-Louis Post Dispatch" începe editorialul său referitor la matchul de box dintre Freddie Cochrane şi Rocky Graziano, recent disputat la Madison Square Garden.

Şi Mr. Wray este o autoritate în domeniul sportului cu mănuşi; Sute de mii de americani citesc zilnic editorialele lui sportive, iar cuvântul său cântăreşte greu...

Epilogul matchului dintre Freddie Cochrane şi Rocky Graziano constitue o serie de comentarii, cari au dat loc unei adevărate polemici în presa americană.

Dar, făcând abstracţie de comentarii, să vedem cari sunt faptele.

Popularitatea lui Freddie Cochrane

Freddie Cochrane este campion mondial la categoria semimijlocie.

La 6 Mai 1945, Freddie a împlinit 30 de ani, şi aceasta este vârsta la care un boxeur nu mai poate spera să se bucure multă vreme de gloria atât de efemeră pe care ţi-o dă ringul.

Ca toţi sportivii americani, el a înţeles care este datoria sa faţă de patrie, înrolându-se în armată, unde a petrecut ultimii 3 ani.

In tot cursul carierei sale, numai doi oameni au reuşit să-l knockouteze pe „Freddie": Paulie Walker şi Pedro Montanez.

El avea nenumărate simpatii în publicul american şi matchurile sale se bucurau de o mare afluenţă.

Acesta este motivul pentru care organizatorii s'au gândit că, programându-l pe Freddie Cochrane într'un match, vor satisface cerinţele publicului şi vor câştiga şi câţiva dolari...

Era însă mult prea de vreme pentru întâlnirea cu Ray Robinson, challengerul oficial al lui Freddie, astfel că s'a aranjat un match cu Rocky Graziano care, fiind de categoria mijlocie, nu conta pentru campionat.

Şi Freddie a acceptat căci n'avea ce pierde... nici măcar titlul.

Dar, cum o să vedem mai jos, el a pierdut ceva care în ochii multora contează mai mult decât un titlu — a pierdut prestigiul şi popularitatea.

Copilul minune al ringului american

Rocky Graziano este copilul minune al ringului american.

Deşi are numai 23 de ani—şi-a făcut debutul pe ring cu 3 ani în urmă — este campionul New-Yorkului la categoria mijlocie.

Stilul său de a lupta este foarte agresiv şi acestui stil el îi datoreşte în bună parte performanţele uimitoare pe care le-a realizat într'un timp atât de scurt.

Debutul său pe ring este încă viu în amintirea spectatorilor: un knock-out fulgerător în repriza 2-a, asupra lui Billy Arnold.

De asemeni ultimele două matchuri le-a câştigat tot prin knockout, ambele în repriza 4-a. Este vorba de matchurile cu Solo Steward şi Al. „Bummy" Davis.

Este deci cât se poate de natural ca o întâlnire între Freddie Cochrane şi Rocky Graziano să stârnească un mare interes între iubitorii boxului; cifra de 100.000, care arată numărul spactatorilor cari populau arena Madison Square Garden din New York în seara matchului, este cât se poate de elocventă.

Un match şi o polemică

Lupta dintre Rocky Graziano şi Freddie Cochrane a fost foarte strânsă în primele reprize. Apoi Graziano începe să domine, pentru că în repriza 10-a — care era şi ultima — să lanseze lovitura sa caracteristică, aceea pe care americanii au numit-o: „righthand Kayo punch".

Această lovitură a însemnat sfârşitul luptei, Freddy Cochrane fiind k. o.

Dar, după cum am mai spus, el rămâne campion mondial la categoria semimijlocie, căci adversarul său fiind mijlociu, nu poate aspira la acest titlu.

Şi aici e marele ghinion al lui Rocky.

(Continuare în pag. 3-a)

Joe Louis a fost desconcentrat din armata americană

NEW-YORK, 3 (Serviciul nostru special). — JOE LOUIS, CUNOSCUTUL BOXEUR DE CULOARE, CAMPION MONDIAL LA CATEGORIA GREA A CAPATAT, IN ZIUA DE 1 OCTOMBRIE, MULT AŞTEPTATUL CONCEDIU CARE-I VA PERMITE SA INTRE IN VIAŢA SPORTIVA.

DUPA CUM SE ŞTIE, „JOE" ERA SERGENT IN ARMATA STATELOR UNITE IAR ACUM MANAGERUL SAU II PREGATEŞTE O REINTRARE SURPRINZATOARE.

Actualităţi...

Fabian II a venit iar la Carmen iar Bodola cere 6.000.000 lei... Şiclovan este restabilit

1933... Echipa naţională de football a României câştiga Balcaniada fără să primească niciun goal.

A fost un moment de glorie, pe care nu l-a mai reeditat nici o altă formaţie dar această glorie unică este întunecată de doui oameni.

Mijlocaşul stânga Morawetz şi interul stânga Bodola ai formaţiei de atunci au ajuns criminali de războiu.

Primul îşi aşteaptă judecata. Secundul, după ce a stat mai multă vreme în închisoare, joacă din nou football.

Şi pentru a juca mai departe a cerut lui Ferar, din Cluj, nici mai mult nici mai puţin decât şease milioane.

Ferar a refuzat oferta dar se pare că suma nu sperie pe I.T.A. care este ispitită de aripa stângă Toth III - Bodola.

Fabian II a revenit...

Romanul lui Bodola nu stăpâneşte însă singur actualitatea.

Intr'adevăr, a luat sfârşit şi odiseea lui Fabian II.

Povestea acestuia este foarte cunoscută. A plecat la Cluj şi a fost suspendat pentru mai multă siguranţă de două ori.

După ce a jucat sub diferite nume false şi a primit o telegramă dela Arad, Fabian II a venit la Bucureşti şi va juca Duminică în formaţia lui Carmen.

(Continuare în pag. III-a)

„Echipa Naţională a României" susţine azi un joc amical cu I. T. A. la Arad

Echipa selecţionată a ţării în drum de întoarcere dela Budapesta s'a oprit la Oradea de nevoie, întrucât a pierdut Rapidul care ar fi putut să aducă jucătorii şi conducătorii la Bucureşti.

Nu cunoaştem împrejurările în cari s'a încheiat acest joc amical la Arad, dar găsim că s'a greşit cu această decizie. Echipa naţională poate juca un joc de antrenament cu o echipă de club ca o pregătire pentru un joc pe care-l are de susţinut, dar cei mai buni jucători ai ţării nu trebuesc uzaţi în jocuri de acestea fără nici-un folos practic şi fără valoare propagandistică măcar.

Peste aceste considerente, nu trebue pierdut din vedere nici importanţa campionatului care ar fi trebuit să înceapă la Bucureşti Duminică şi care este periclitat din cauza jocului cu ITA la Arad, întrucât jucătorii nu vor putea fi la Bucureşti în timp util.

Am arătat de mai multe ori, că menţinerea unui nivel technic la jocul de football, nu este posibil decât printr'un campionat regulat între echipe bune. Acum, când în fine s'a fixat data începerii unui astfel de campionat măcar la Bucureşti deşi şi acesta necorespunzător în întregime, periclităm buna desfăşurare a acestuia din cauza iernii prea apropiate care nu va permite terminarea lui. Pierderea a încă unei Duminici ca etapă de campionat, poate compromite seriozitatea campionatului.

ITA dela Arad, care practică un profesionism cras şi face din achiziţionarea şi racolarea jucătorilor o profesie, nu poate fi un club care merită o încurajare oficială printr'un joc cu echipa naţională şi nu i se poate oferi cinstea de a fi adversar echipei naţionale, care trebue oricum să fie menajată în conformitate cu acest titlu pretenţios.

A fost ridicată suspendarea lui Fabian II

CONDUCEREA GRUPARII CARMEN A HOTARIT RIDICAREA SUSPENDARII JUCATORULUI FABIAN II DUPA REVENIREA LUI IN CAPITALA, ASTFEL CA IN FORMAŢIA „GALBENILOR" VA FIGURA IN VIITOR ŞI NESTABILUL FABIAN.

Lupaş (Venus) a trecut la Ciocanul

După cum aflăm Lupaş fostul jucător al Venusului a trecut la Ciocanul.

El va juca în echipa din Dudeşti, probabil chiar Duminică în jocul cu Carmen.

Sportivi colaboraţi la ridicarea satelor prin răspândirea sportului la ţară